

Proiect

Lege cu privire la obligația de raportare a actelor de corupție și a celor conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Articolul 1. Sfera de reglementare și scopul prezentei legii

(1) Prezenta lege stabilește condițiile de raportare, subiecții care sunt obligați să raporteze actele de corupție, cele conexe actelor de corupție și faptele de comportament corupțional, ce le-au devenit cunoscute în timpul exercitării atribuțiilor ~~de serviciu~~ și procedura de raportare a acestora.

(2) Scopul prezentei legi este instituirea obligației de raportare a actelor de corupție, celor conexe actelor de corupție și faptelor de comportament corupțional, în vederea asigurării apărării drepturilor și libertăților persoanei, intereselor publice, securității naționale, identificarea cazurilor de corupție, în vederea contracarării fenomenului coruptibilității, precum și înlăturarea consecințelor actelor de corupție.

Articolul 2. Obligația de raportare a actelor de corupție și a celor conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional

(1) Persoanele, cărora le sunt încredințate funcții publice, au obligația să raporteze actele de corupție, cele conexe actelor de corupție și faptele de comportament corupțional, care le-au devenit cunoscute în timpul exercitării atribuțiilor lor ~~de serviciu~~ ~~următoarele categorii de persoane~~.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică următoarelor categorii de persoane:

- a) care exercită o funcție publică, funcție publică cu statut special sau funcție de demnitate publică;
- b) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o organizație social politică;
- c) cu funcții de control, potrivit prevederilor legale;
- d) din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică;
- e) din autoritățile publice autonome sau de reglementare;

f) angajați ai întreprinderilor de stat în care statul are calitatea de fondator sau deține pachetul majoritar;

g) agenți publici care prestează servicii publice;

h) organele de autoadministrare, în special din justiție

(3) Următoarele categorii de persoane la fel au obligația de raportare a actelor de corupție, celor conexe actelor de corupție și a faptelor de comportament corupțional: notarii publici, avocații, executorii judecătorești, administratorii autorizați, experții judiciari privați, mediatorul, traducătorul sau interpretul. Persoanele indicate mai sus sunt obligate să raporteze actele de corupție, cele conexe actelor de corupție și faptele de comportament corupțional în măsură în care aceasta nu contravine obligației de păstrare a secretului profesional.

(4) Persoanele care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o organizație social-politică, de asemenea sunt obligate să raporteze actele de corupție, cele conexe actelor de corupție și faptele de comportament corupțional în modul prevăzut de prezenta Lege.

Articolul 3. Procedura de raportare și termenul de raportare a informației cu privire la actele de corupție, a celor conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional

(1) Persoanele indicate în art. 2, care au aflat despre comiterea actelor de corupție și a celor conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional, sunt obligate în termen de cel mult 3 zile lucrătoare să raporteze despre aceasta. Informația se depune la Centrul Național Anticorupție.

(2) Raportarea actelor de corupție și a celor conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional, urmează a fi depusă în formă scrisă sau verbală, cu respectarea confidențialității identității persoanei care a depus sesizarea-/demersul despre acte de corupție sau eventuale acte de corupție, fără obligarea persoanei care a raportat acte de corupție, conexe corupției sau fapte de comportament corupțional de a prezenta dovezi și probe în acest sens-

(3) Informația din raport se examinează în termen de pînă la 30 de zile lucrătoare, cu comunicarea în scris a rezultatelor persoanei care a raportat actele de corupție și cele conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional.

Articolul 4. Măsurile de protecție și acțiunile interzise asupra persoanei raportoare

(1) Este interzisă persecutarea sau efectuarea altor acțiuni sau inacțiuni care au drept scop intimidarea persoanei care a raportat sau raportează actele de corupție și a celor conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional.

(2) Persoanei, care a raportat despre comiterea actelor de corupție și a celor conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional, i se aplică următoarele măsuri de protecție:

a) beneficierea de prezumția de bună credință, pînă la proba contrarie;

b) solicită organelor competente asigurarea confidențialității datelor cu caracter personal în procesul de examinare a informației din raport;

c) solicită conducătorului autorității publice în cadrul căreia este angajat, transferarea în una din subdiviziunile structurale ale aparatului central al acestei autorități sau în una din autoritățile administrative din subordinea autorității respective;

d) solicită organelor de poliție și procuraturii întreprinderea măsurilor necesare pentru prevenirea actelor de încălcare a drepturilor și intereselor legitime, atunci cînd este intimidată.

(3) Următoarele acțiuni sunt strict interzise:

a) amenințări sau încălcări împotriva drepturilor și libertăților, activității profesionale și de afaceri a persoanei care raportează și a rudelor acesteia;

b) crearea obstacolelor în promovarea în funcție, avansarea în trepte de salarizare, stimularea și exercitarea altor drepturi și interese legitime a persoanei care raportează și a rudelor acesteia;

c) discriminarea, crearea intenționată a obstacolelor în exercitarea sarcinilor sau atribuțiilor de serviciu de către persoana care raportează și/sau de către rudele acesteia.

(4) Nici o persoană nu poate fi obligată să raporteze actele de corupție, cele conexe actelor de corupție, faptele de comportament corupțional contrar intereselor rudelor sale apropiate (copii, părinți, înfietori, înfiați, frați și surori, bunici, nepoți) precum și contrar intereselor soțului/soției, concubinei/concubinului, logodnicei/logodnicului.

(5) Se consideră că persoana raportoare a acționat cu bună credință, în cazul în care aceasta are motive rezonabile de a crede că informația prezentată este una veridică, chiar dacă ulterior aceasta nu se va confirma, cu condiția că persoana nu a urmărit scopuri ilegale sau contrare eticii profesionale. Nu există bună credință atunci cînd raportorul știa sau trebuia să știe că informația prezentată este una falsă.

Articolul 5. Răspunderea

(1) În cazul în care persoana obligată nu comunică informația cu privire la comiterea unor acte de corupție, cele conexe actelor de corupție și a faptelor de comportament corupțional, organelor competente specificate în art. 3, alin. ??

(1), aceasta va fi trasă la răspundere disciplinară conform procedurilor stabilite pentru fiecare categorie de personal. Dacă persoana raportează informație falsă, care nu corespunde realității, ea va răspunde penal potrivit prevederilor legale.

(2) Angajații organului competent, care divulgă datele de identitate ale persoanei care raportează, se sancționează disciplinar.

(3) În cazul în care persoanei care a raportat actele de corupție, cele conexe actelor de corupție, a faptelor de comportament corupțional, i-au fost provocate prejudicii materiale și/sau morale, statul este obligat să îl despăgubească în condițiile prevăzute de legislație.

Articolul 6. Dispoziții finale și tranzitorii Guvernul în termen de 6 luni va:

a) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

b) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Отформатировано: румынский